



מ"ת 21268/09/20 - מדינת ישראל נגד תומר בן דוד, אילן צח

בית משפט השלום בחיפה

מ"ת 21268-09-20 מדינת ישראל נ' בן דוד (עציר) ואח'

בפני כבוד השופט שלמה בנג'ו

המבקשת מדינת ישראל

נגד

המשיבים

1. תומר בן דוד (עציר)

2. אילן צח (עציר)

החלטה

הבקשה למעצר:

בפניי בקשה להורות על מעצרם של המשיבים, עד לתום ההליכים המשפטיים נגדם, לפי סעיף 21 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים) התשנ"ו - 1996.

בד בבד עם הגשת הבקשה, הוגש כנגד המשיבים, כתב אישום, המחזיק 51 אישומים כנגד השניים, והמייחס להם, ביצוע בצוותא של עבירות הונאה בנסיבות מחמירות, גניבת כרטיסי חיוב וניסיון הונאה בצוותא.

כתב האישום:

לפי הנטען בכתב האישום, פעלו המשיבים יחד, לגניבת כרטיסי אשראי מתיבות הדואר הממוקמות בבניינים המשותפים בהם התגוררו המתלוננים, וכן נטלו פרטים מזהים נוספים של המתלוננים.

השניים הפעילו את כרטיסי האשראי שגנבו לכאורה, באמצעות אתרי הבית של חברות האשראי, וכן, באמצעות שיחות מענה אוטומטיות, ושיחות עם מוקדי השירות.

עם הפעלת הכרטיסים, פצחו המשיבים במסע קניות ברחבי הארץ, משיכת כספים, ובילויים, על חשבון המתלוננים, וחברות האשראי השונות, תוך פגיעה באלו, ובבעלי העסקים, שבסופו של דבר, נאלצו לשאת בנזק שנגרם ממעשי ההונאה.

לפי האמור בכתב האישום, מדובר בנזק כספי כולל של למעלה מ- 250,000 ₪.

טענות הצדדים:

בדיון שהתקיים ביום 17/9/20, הודיעו ב"כ המשיבים, כי הם מסכימים לקיומן של ראיות לכאורה ולקיומה של עילת מעצר, וביקשו למקד את הדיון בשאלת חלופת מעצר, או מעצר המשיבים באיזוק אלקטרוני, או בתנאים מגבילים, הכל



כפי שטענו בפני בית המשפט.

יצוין, כי הסניגורים המלומדים, לא קיבלו את הצעת בית המשפט, לפיה יוגש תסקיר מעצר, אשר יבחן את מסוכנותם של המשיבים, טרם השמעת הטיועונים, וטענו, כזכותם, כי בית המשפט רשאי לבחון זאת גם ללא הסתייעות בשירות המבחן, וכי מתן צו לתסקיר, פירושו דחייה ממושכת בה יוותרו המשיבים במעצר.

ב"כ המדינה, עמד ארוכות על המסוכנות הנשקפת לתפיסתו מפני המשיבים אשר חברו להם יחד לבצע את מעשי הגניבה וההונאה בתחכום, שיטתיות ובהיקף רב.

עוד טען כי מדובר בשני משיבים, קרובי משפחה, אשר שמו להם למטרה, לחיות חיי מותרות, בדרך עבריינית, תוך שהם עוסקים בפעילות העבריינית נשוא כתב האישום, השכם והערב, תרים את הארץ, ומשאירים אחריהם שובל של קורבנות, מדרום הארץ ועד לצפונה.

עוד נטען, כי בשלביה הסופיים של החקירה, בוצע מעקב אחר המשיב 1, והוא נתפס מנסה לגנוב כרטיסי אשראי ברחובות העיר חיפה, כשבאמתחתו כרטיסי אשראי גנובים טרם שפעולם.

כמו כן נטען ע"י המדינה, כי המשיבים שאלו רכבים מחברים ובני משפחה, לשם התניידות מהירה, על מנת להספיק להגיע למספר רב ככל הניתן של בתי עסק, משם היו נוהגים למשוך כספים במזומן, ולבצע את מעללם.

כן נטען, כי המשיב 1 אף הרבה להתרברב בפני חוקרי המשטרה, כי גם לאחר מעצרו, הוא ישתחרר מיד, כי מדובר בעבירות רכוש, וכי השיטה שלו פוגעת אך ורק בחברות האשראי.

הסניגורים טענו כי אין בנסיבות מקרה זה כדי להצדיק את החזקתם של המשיבים במעצר ממשי, והגם שקיימת עילת מעצר, ניתן לאיין את המסוכנות הנובעת מהם, באמצעים מגבילים מתונים יותר מאשר סורג וברח.

ב"כ המשיב 2 טען, כי יש לאבחן את עניינו מזה של המשיב 1, הן במישור הפעילות העבריינית הלכאורית, נשוא כתב האישום, והן במישור האישי והרקע העברייני של השניים.

במישור הראשון, נטען, כי חלקו של המשיב 2, בעשייה העבריינית הלכאורית, נשוא כתב האישום, היה קטן יותר, דבר המתבטא בהיקף הונאה ונזק קטן יותר מזה של המשיב 1, תוך הפניה להיקף העבירות המיוחסות לו ולשיעור הנזק שנגרם לכאורה מהן. במישור השני, נטען, כי בעוד עברו הפלילי של המשיב 1 מכביד, עברו הפלילי של המשיב 2 קל יותר.

בתום שמיעת טיעוני הצדדים, קיבל לידי בית המשפט את כל החומר הרב המתפרש על מספר רב של תיקים וקלסרים, על מנת לבחון את טענות הסניגורים.

דין והכרעה:

ראיות לכאורה -



כאמור, לא הייתה מחלוקת בין הצדדים לגבי קיומן של ראיות לכאורה.

עיון בחומר הרב, מלמד כי ישנה תשתית ראייתית לכאורית רבה, המבססת את האישומים המיוחסים לשני המשיבים, והמקימה יסוד סביר להרשעתם בעבירות המיוחסות להם.

נוכח עמדת הסניגורים, לא אפרוש כאן את כל התשתית הראייתית. בקצירת האומר, אציין, כי מעיון בחומר הראיות עולה, כי קיימת תשתית ראייתית שברובה הינה טכנולוגית לצד ראיות נוספות המעבות ומחזקות אותה.

קיימת חפיפה בין נתוני חיוב כרטיסי האשראי הגנובים לכאורה, לבין איכוני טלפונים של השניים, הקושרים אותם לזירות הפשע השונות על פני הארץ; קיימים עשרות רבות של סרטוני אבטחה, בהם נראים המשיבים בזירות הפשע; כמו כן, בתיק הקלטות קוליות של המשיב 1, מבצע שיחות מול נציגי שירות של חברות האשראי, לצורך שפעול הכרטיסים הגנובים; תוצרי פריקת מכשירי הטלפונים הניידים של המשיבים, קושרים אף הם, באופן מובהק, את השניים, לשותפות במעשי ההונאה, ולתכנון מקדים, תוך שהם מחליפים הנחיות ונתונים, על מנת לקדם את התכנית העבריינית הלכאורית.

בנוסף, בחומר הראיות, הודעות רבות מצד המתלוננים, המאשרים כי החיובים נשוא האישומים, לא בוצעו על ידם, והתלוננו על הכרטיסים הגנובים. חלק מהם מוסרים על יצירת קשר עמם במסווה, כאשר הדובר טוען, כי הוא נציג חברת האשראי, ומבקש מהם פרטים לזיהוי, לרבות קוד אימות, וכן הודעות מטעם נציגי חברות האשראי, הנוגעות לחיובים השונים, וכן, הודעות בעלי עסקים, אשר נפלו קורבן למקרי ההונאה.

מכאן, שקיימת תשתית ראייתית לכאורית איתנה, המבססת את העובדות נשוא כתב האישום.

עילת מעצר -

כאמור, גם בנוגע לעילת מעצר, אין מחלוקת.

הסניגורים המלומדים, טוענים כי זו מתקיימת, אך בנסיבותיו של המקרה דנן, ניתן להסתפק באמצעים מתונים יותר, מאשר מעצר ממשי, לרבות מעצר באיזוק אלקטרוני או תנאים מגבילים אחרים, כדוגמת מעצר בית וערובות מתאימות.

ב"כ המשיב 1 טען ארוכות, כי אין צורך בהגשת תסקיר מעצר בעניינו, וניתן לבחון את החלופות המוצעות בבית המשפט, ללא צורך בדחיית הדיון, לצורך הכנת תסקיר, על אף שזו "דרך המלך" כלשונו של ב"כ המשיב 1. לגישתו ניתן לאיין את מסוכנותו של המשיב 1 באמצעות השתת תנאים מגבילים או לחילופין מעצר באיזוק.

ב"כ המשיב 2, טען, כאמור, כי יש לאבחן בין מרשו, המשיב 2, לבין המשיב 1. לטענתו, המשיב 1 היה "הרוח החיה" והוביל את האירועים נשוא כתב האישום, כך חלק גדול מהאישומים מיוחס למשיב 1, וכלל לא מיוחס למשיב 2.

בהתאם, הוא הוסיף וטען, כי למרות הנזק הכולל הנטען בסעיף 9 של הבקשה, לא אבחנה המדינה את חלקו של המשיב 2, אשר עומד על סכום של כ-38,000 ₪ בלבד, וזאת לדבריו, מבלי להקל ראש בחומרת הדברים.

ככלל, עבירות רכוש, אינן מקימות עילת מעצר, אך לכלל זה, יוצא מן הכלל, שנקבע בהלכה הפסוקה. נפסק, כי עבירות רכוש המבוצעות בשיטתיות, בתחכום, בהיקף ניכר, תוך התארגנות של מס' עבריינים או תוך שימוש באמצעים מתוחכמים, מקימות עילת מעצר של מסוכנות לביטחון הציבור (בש"פ 5431/98 **רוסלן פרנקל נ' מדינת ישראל**



(1998).

דברים אלה יושמו ע"י בית המשפט העליון בשורה ארוכה של החלטות (ראו למשל: בש"פ 4720/15 **בן משה נ' מדינת ישראל**, פסקה 19, (2015); בש"פ 8082/12 **אברהם נ' מדינת ישראל**, פסקה 20, (2012); בש"פ 9703/07 **מדינת ישראל נ' פלוני**, עמ' 11-12, (2007)).

באופן קונקרטי יותר, ועל מנת למקד את המבט במעשים דומים לאלו בהם קא עסקין, אפנה לבש"פ 4159/13 **מדינת ישראל נ' שלמה טזו** (2013).

באותו מקרה, הוגש כתב אישום נגד אותו משיב ונאשם נוסף, המייחס להם 15 אישומים, בגין ביצוע שורת עבירות, בהן קשירת קשר לביצוע פשע, גניבת כרטיסי חיוב, הונאה בכרטיסי חיוב, קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, התחזות לאחר בכוונה להונות, ניסיון לקבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות.

בית משפט השלום האריך את מעצרו של המשיב, תוך שנקבע, כי מדובר בפעילות מתוכננת, מאורגנת, מתוחכמת ושיטתית, של המשיב ושל שותפו, וכי הוא מהווה סכנה לציבור. המשיב נעצר עד לתום ההליכים נגדו.

בדונו בבקשה להאריך את המעצר, מעבר ל-9 חודשים, שב וחזר בית המשפט העליון (כב' השופט א. שוהם), על קביעותיו של בית משפט השלום בדבר מסוכנותו של המשיב, שביצע לכאורה עבירות אלה, תוך שהוא מוסיף ומציין, כי המשיב נטל חלק מרכזי בשיטת מרמה מתוחכמת ושיטתית, ופעל באינטנסיביות רבה, על מנת להוציא כספים ורכוש מקורבנות תמימים בהיקפים עצומים.

עוד ציין בית המשפט העליון בעניינו של טזו, כי קיימת בנסיבות דומות, עילת מסוכנות, גם במקרים בהם מיוחסות לנאשמים עבירות רכוש בלבד. בית המשפט העליון, חזר והפנה להלכות הנוהגות בהקשר זה.

ומהכלליים לנדונו.

בכל הנוגע לבחינת המסוכנות לצרכי מעצר, הרי שזו נלמדת מטיב ומהות המעשים, ומיהותו של העושה.

גישת המעצר הינה אינדוידואלית, ויש לבחון את עוצמתה של עילת המעצר על רקע הנסיבות הפרטניות של המקרה הנדון (בש"פ 5572/12 **שרלו נ' מדינת ישראל**, פסקה 4, (2012)).

אשר למעשים נשוא כתב האישום, חומר הראיות פורש יריעה רחבה של מעשים לכאוריים, המתאפיינים בהיקף ניכר, המתבטא מספרית, במס' העסקאות הרב בכרטיסי האשראי, בהיקף הכספי הכולל העומד על מעל 250,000 ₪, ובהיקף תחום הפעילות העבריינית הלכאורית, הנפרש על פני כל הארץ.

עוד אופיינו המעשים בתחכום ובתעוזה, ובשיטת ביצוע דומה ממעשה למעשה, תוך גניבת כרטיסי האשראי מתיבות הדואר, ותוך שפעול הכרטיסים באתרי חב' האשראי או בהתחזות לנציג שירות (בהערת אגב, אציין, כי חסד עשתה המדינה עם המשיבים, כאשר לא האשימה אותם בהתחזות ובקשירת קשר לביצוע פשע, נוכח התשתית הראייתית בתיק).

כן אופיינו המעשים, בחבירה משותפת של המשיבים, לפעילות מתוכננת, מתוחכמת, שיטתית, תוך שהמשיב 1 ושותפו



המשיב 2, פועלים יחד במעשיי הגניבה וההונאה, מחליפים ביניהם מסרים כדי לקדם את התוכנית העבריינית וחולקים את השלל, כשהם אדישים לחלוטין, ומגלים חוסר אכפתיות מוחלטת, כלפי קורבנותיהם, וכשעיניהם נשואות להשגת כסף קל, במטרה לממש את תענוגותיהם השונים (בחומר הראיות עדות לבילויים שונים, בית מלון, מסעדות ובתי אוכל וכו').

קיימת אם כן מסוכנות רבה לביטחון הציבור ורכושו העולה מהמעשים נשוא כתב האישום.

אשר למיהות העושים ולמסוכנותם, מדובר בשני משיבים, קרובי משפחה, אשר חברו יחדיו, לביצוע מעשי ההונאה נשוא כתב האישום, פגעו בקורבנות רבים ומגוונים מצפונה של הארץ ועד לדרומה, מנהריה ועד אילת, תוך שהם מסתייעים גם ברכבים של קרובי משפחה וחברים, כדי להתנייד בקלות ממקום למקום.

המשיבים שומרים על זכות השתיקה, ולא שיתפו פעולה בחקירה.

ביחס למשיב 1, נרשמה בחומר החקירה התרברבותו בפני חוקריו, כי הוא ישוחרר בהקדם, כי מדובר בעבירות רכוש, דבר המוסיף ומלמד על תעוזתו, ועל "סיכון מחושב", שהוא לקח בחשבון בבצעו את המעשים הללו. ואין פלא. מהחומר עולה, כי המשיב 1 נעצר בשנת 2019, כאשר נתפס בניסיון הונאה בודד, והחזיק ברשותו כרטיסי אשראי של המתלוננים. לאחר מכן שוחרר.

בנוסף, למשיב 1, שתי הרשעות קודמות, האחרונה ממרץ 2018, בגין 21 תיקי התפרצויות, ועוד שני תיקי אלימות.

המשיב 2, טוען כי הוא יצר קשר עם המשיב 1, רק לפני כשלושה חודשים. לחובתו 3 הרשעות קודמות, האחרונה משנת 2018, בגין עבירות אלימות והטרדה, וכן, הרשעות נוספות בעבירות רכוש וסמים.

לקביעתי, קיימת מסוכנות הנובעת גם ממיהותם של העושים, מדובר בשני משיבים בעלי עבר פלילי, שהחוק אינו נר לרגליהם. השניים אוחזים בהרשעות קודמות מעת האחרונה.

חברתם יחד, כפי שמשתקפת בחומר הראיות, מלמדת על שיתוף פעולה מלא, שיטתי ויצירתי, רב תעוזה, מוכוון מטרה, ומתוך תאוות בצע, פעולותיהם מאופיינות בתחכום ושיטתיות, כאשר הם אינם חסים באופן כלשהו, על קורבנותיהם. העובדה שהתארגנו יחד לבצע את מזימתם מוסיפה ומעצימה את המסוכנות הנובעת מהם.

ער אני לניסיון לאבחן את חלקו של המשיב 2, כמי שביצע בצוותא רק חלק קטן יותר מהעסקאות נשוא כתב האישום, ולכך שבחלק מהרכישות לא נכח כלל, אך הבחינה הכוללת של הראיות, מחייבת התבוננות על, וממנה עולה, כי השניים חברו יחד לביצוע מעשי מרמה, בתוכנית עבריינית סדורה, תוך שימוש במספר רב של כרטיסי אשראי גנובים, אותם גנבו בשיטות מדיירי בניינים, תוך שהאחד מגבה את השני, והמשיב 1, שהוא כנראה המנוסה יותר, מוביל.

ההתבטאויות המופיעות בחומר הראיות מצד המשיב 2 מלמדות על שיתוף הפעולה ההדוק, על עשיית המעשים יחד, על המטרה המשותפת, ומוסיפה ומעצימה את המסוכנות שלו.

התעוזה, שיתוף הפעולה, הנחישות, ההתמדה, ההתפרשות על פני זמן רב של מעשי ההונאה, התכנון המשותף, כל אלה מלמדים על רמת מסוכנות גבוהה מאוד מצד שני המשיבים, על אף שחלקו של המשיב 2, בהיקף העסקאות, נמוך יותר.

מסקנת הדיון עד כה, הינה אם כן, היא כי קיימת תשתית ראייתית לכאורית מבוססת, וכן קיימת עילת מעצר, מטעמי



מסוכנות לביטחון הציבור ורכוש, ברמה גבוהה.

למרות מסקנה זו, מצוות המחוקק היא, כי גם כאשר קיימת עילת מעצר, על בית המשפט לבחון באם ניתן להשיג את מטרת המעצר, בדרך שפגיעתה בחירותו של העצור פחותה יותר (סעיף 21 (ב) (1) לחסד"פ (סמכויות אכיפה - מעצרים)).

בשים לב למסוכנות הרבה, ועוצמתה, כפי שהיא משתקפת מחומר הראיות, ונוכח מאפייני אישיותם של השניים, כפי שהיא עולה מהמעשים, מעברם הפלילי, אינני סבור כי בחינת המסוכנות וטיבה, לרבות שאלת חלופות המעצר, ככל שאלה תיתכנה, ראוי שתיעשה ללא גורם מקצועי, מיומן, מחוץ לכותלי בית המשפט, כדי שהמשיבים יוכלו להתבטא בפניהם באופן חופשי, ואותו גורם מקצועי יוכל להעריך אל נכון, את אישיותו ודפוסי חשיבתו, של כל אחד מהם, ועל כן, סבור אני, כי בנסיבות הללו, יש לבחון זאת, תוך הסתייעות בשירות המבחן.

בהקשר זה, אני מבקש לציין, כי אין בהפניית השניים לשירות המבחן, משום הבעת עמדה ביחס לשאלת שחרורם או בבחינת מצג כלשהו, כאילו ישוחררו ממעצר. כל שבית המשפט מבקש לעשות בשלב זה, לאחר שלמד את חומר הראיות, הוא לקבל מידע וחוות דעת מקצועית-מסייעת, ביחס למסוכנותם של השניים, להתנהגותם פורצת הגבולות, כדי שיוכל להעריך אל נכון, ביתר וודאות, את החלטתו הסופית ביחס לבקשה זו. מובהר, כי המלצות שירות המבחן, אין בגדר המלצה בלבד, ואין בית המשפט מחויב לפעול על פיהן.

אשר על כן, אני מורה על הגשת תסקיר מעצר בעניינם של המשיבים.

אני מורה על דחיית הדיון ליום 22.11.20 שעה 12:00 לקבלת תסקיר מעצר.

המשיבים יובאו לדיון באמצעות היוועדות חזותית.

המזכירות תמציא העתק החלטה זו לשירות המבחן.

למען הסר ספק, אני מאריך את מעצרו של המשיבים עד להחלטה אחרת.

ניתנה היום, ה' תשרי תשפ"א, 23 ספטמבר 2020, במעמד
הצדדים.